

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

K otázce vlivu rozhodnutí o zastavení exekučního řízení na běh promlčecí lhůty

Důsledky zastavení exekuce na stavění běhu promlčecích lhůt práv pravomocně přiznaných nejsou v současné praxi vykládány zcela jednotně, což nás přimělo k bližšímu zamyšlení nad stávající právní úpravou.

Při posuzování otázky stavění promlčecích lhůt je třeba vycházet z ustanovení § 112 zákona č. [40/1964](#) Sb., občanského zákoníku, které stanoví: „Uplatní-li věřitel v promlčecí době právo u soudu nebo u jiného příslušného orgánu a v zahájeném řízení řádně pokračuje, promlčecí doba od tohoto uplatnění po dobu řízení neběží. To platí i o právu, které bylo pravomocně přiznáno a pro které byl u soudu nebo u jiného příslušného orgánu navržen výkon rozhodnutí.“ Toto ustanovení upravuje stavění lhůt v případě, že nejpozději poslední den promlčecí doby je právo uplatněno u soudu nebo u jiného příslušného orgánu. Druhá věta zmíněného ustanovení pak shodné účinky přiznává ve vztahu k právům pravomocně přiznaným i podanému návrhu na nařízení exekuce.

V zásadě platí, že pokud řízení, jehož zahájením se promlčecí lhůta stavěla, skončí jinak než přiznáním práva, promlčecí doba po právní moci rozhodnutí pokračuje okamžikem, v němž se promlčecí lhůta zastavila uplatněním práva. Podmínkou stavění běhu promlčecí lhůty je dle dikce zákona řádné pokračování v zahájeném řízení, a to jak v řízení nalézacím, tak vykonávacím. Pokud tedy oprávněný subjekt u soudu nebo u jiného orgánu v zahájeném řízení řádně nepokračuje, uplyne promlčecí doba bez ohledu na to, že právo bylo uplatněno včas. Lze tedy shrnout, že po dobu řízení, ve kterém není řádně pokračováno, promlčecí doba pro uplatnění práva dále běží.

Ve vztahu k návrhu na zahájení vykonávacího řízení, jehož podáním se ve smyslu ustanovení § 112 věty druhé občanského zákoníku staví promlčecí lhůta pro právo pravomocně přiznané, pak může vyvstat otázka, co vše je možné považovat za řádné pokračování v zahájeném řízení, v našem případě tedy za řádné pokračování v exekučním řízení.

Obecně se za řádné pokračování v zahájeném řízení považuje, když účastník svými procesními úkony nebrání náležitému průběhu řízení, takže toto řízení může skončit rozhodnutím ve věci. Řádně naopak nepokračuje ten účastník řízení, který se souhlasem soudu vezme žalobu zpět, právě jako ten, který nepodá návrh na pokračování přerušného řízení[1].

Právní teorie však naopak za nedostatek řádného pokračování v řízení nepovažuje samu o sobě situaci, kdy se účastník nedostaví k nařízenému jednání, nebo kdy je na návrh účastníků nebo

alespoň jednoho z nich řízení přerušeno. Teprve přerušení řízení, ve kterém lze spatřovat nezáměr účastníka na ukončení řízení, lze považovat za nedostatek v jeho řádném vedení[2].

V současné době se lze nezdědka setkat s exekucemi, ve kterých, zejména pro nemajetnost povinného, nebylo pro oprávněného nic vymoženo. Takové neúspěšné exekuce bývají pro nemajetnost povinného po určité době zastavovány. Úpravu tohoto způsobu zastavení exekuce obsahuje ustanovení § 55 zákona č. [120/2001](#) Sb., exekučního řádu, které mimo jiné stanoví, že exekutor vyzve do 15 dnů od doručení návrhu na zastavení exekuce účastníky exekuce, aby se k návrhu vyjádřili. V případě souhlasu oprávněného se zastavením exekuce o tomto zastavení rozhodne sám exekutor, a to i bez návrhu. Pokud oprávněný se zastavením exekuce nesouhlasí, postupuje exekutor návrh na zastavení exekuce exekučnímu soudu, který o zastavení exekuce rozhodne.

Zmíněné ustanovení § 55 exekučního řádu však presumuje souhlas oprávněného se zastavením exekuce i v případě, že se oprávněný k výzvě exekutora ve stanovené lhůtě nevyjádří, čímž se dostáváme k jádru posuzované otázky. Lze za situace, kdy oprávněný opomine učinit aktivní úkon v exekučním řízení, považovat za splněný požadavek na řádné pokračování v exekučním řízení? Je tedy exekuční řízení, které bylo ukončeno zmíněným způsobem, způsobilé zapříčinit stavění běhu promlčecí lhůty dle § 112 občanského zákoníku? Při striktním výkladu této otázky bychom okolnost, že se oprávněný k zastavení exekuce nevyjádřil, tj. neprojevil zájem na vedení řízení, mohli za nedostatek řádného pokračování v řízení považovat. Pokud bychom však tento výklad připustili, může nastat, a v praxi patrně také často nastane, situace, kdy po ukončení neúspěšné exekuce zůstane oprávněnému v ruce pravomocné rozhodnutí, jímž přiznané právo je již v okamžiku ukončení exekuce promlčeno. Takový výsledek exekučního řízení jistě není z pohledu oprávněných žádoucí. Vždy totiž existuje možnost, že povinný v budoucnu nějaký majetek nabude, ať již svým přičiněním či z jiných důvodů nezávislých na jeho vůli. Pak by nově zahájené exekuční řízení mohlo mít šanci na úspěch.

Délka exekučního řízení je v řadě případů neovlivnitelná vůlí oprávněného, který se tak stává závislým na činnosti či nečinnosti exekutora. Za této okolnosti nepovažujeme výklad, který by vedl k tomu, že o dobu exekučního řízení se délka promlčení doby neprodlouží, za spravedlivý. I exekuční řízení, které bylo ukončeno pro nemajetnost povinného, a to bez ohledu na to, zda souhlas oprávněného byl udělen výslovně či se jedná o souhlas presumovaný, by dle našeho názoru měl běh promlčecí lhůty stavět. K podpoře tohoto názoru zatím bohužel neexistují žádná soudní rozhodnutí; v praxi se lze setkat pouze s názory exekutorů, které však nejsou jednotné a různý výklad připouští. Jednoznačný výklad by tedy měla přinést až budoucí judikatura.

Iva Hutařová, LL.M., advokátní koncipient
autorka působí v advokátní kanceláři ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.

JUDr. Jan Špaček, advokát

autor působí v advokátní kanceláři ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.

[ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.](#)

Radlická 28/663

150 00 Praha 5

Tel.: +420 251 566 005

Fax: +420 251 566 006

e-mail: jurista@jurista.cz

[1] Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1 až 459. Komentář. 2. Vydání. Praha . C. H. Beck, 2009, 623 s.

[2] K tomuto také rozhodnutí R 32/1978: „V začatom konaní riadne pokračuje (§ 112 O. z.) aj ten účastník súdného konania, ktorý súčinnosť so súdom v konaní sám nevyvíja, svojími úkonmi však nebrání priebehu konania a jeho skončenie rozhodnutím súdu vo veci.“

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Okamžité zrušení pracovního poměru učiněné z „opatrnosti“ zaměstnavatele ve světle judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Výroční zpráva ÚOOÚ za rok 2025: nové regulační priority v oblasti ochrany osobních údajů](#)
- [Vadné nařízení vlády č. 493/2025 Sb. a dopady fixace limitů drobných oprav na pronajímatele](#)
- [Nařízení PPWR: cesta do pekla dlážděná dobrými úmysly](#)
- [AML - od zákona č. 253/2008 Sb. k AMLR: co konkrétně musí česká povinná osoba změnit do roku 2027](#)
- [Podmíněné propuštění ve světle zásady ústnosti a přímosti](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách](#)
- [Poučení z krizového vývoje v kauze bitcoiny](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)